

Пісні з села Борове Рокитнівського району

(за матеріалами експедиції 1999 року)

Запис Раїси ЦАПУН

Петровочка – мала ночка

(петрівчана)

$\text{♩} = 120$

1. Пет-ро - воч - ка... Пет-ро-воч-ка – ма - ла ноч - ка,
ку - па - ла - са лас - то - во - ч[ка].

1. Петровочка...
Петровочка – мала ночка,
Купаласа ластовоч[ка].
2. Купаласа...
Купаласа, беліласа,
Щоб дівчина журилас[а].
3. Чом дубочок...
Чом дубочок не розвивса,
Чому хлопец не женивс[а]?
4. Не женивса...
Не женивса, бо не пора –
Ще дівчина не готов[а].
5. Ще подарков...
Ще подарков не наткала,
А вже хлопца сподобал[а].
6. Ще рушничков...
Ще рушничков не беліла,
А вже хлопца полюбіл[а].

Записала Р.В.Цапун у с.Борове Рокитнівського р-ну
від Довгаль М.П., 1920 р.н. Транскрипція Р.Цапун

Із зеленого гаю (купальська)

♩. 78

1. Із зе - ле - но - го га - ю
сі - вий конь ві - бе - га - є,
Ку - пай - ло - ві - вай - ло.

1. Із зеленого гаю
Сівий конь вібегає,
Купайло-вівайло.
2. Ой да на тому коню
Да сидить хлопець гарний,
Купайло-вівайло.
3. — Ой коню, мой коню,
Куди ми поїдемо?
Купайло-вівайло.
4. — А ми поїдемо
На Боровське село,
Купайло-вівайло.
5. А в Боровому селі
Усі девки гарніє,
Купайло-вівайло.

Матьонко-голубонько (весільна)

♩ = 180

1. Мат-тьон-ко-го-лу-бонь-ко, ма-тьон-ко-го-лу-бонь-ко,

зладь мі-не го-ло - вонь - к[у].

1. Матьонко-голубонько, 2
Зладь міне головоньк[у].
2. Зладю, доненько, зладю, 2
Ничого ни порад[ю].
3. Ничого ни порадо, 2
До шлюбу й одпровад[ю].
4. Там тобі ручки зв'яжут, 2
Щирую правду скаж[ут].
5. З білою хустиною, 2
З чужою дитиною[у].
6. Білою, беленькою 2
З чужою міленькою[у].

Лети, лети, соколоньку (весільна)

№ 114

1. Ле-ти, ле-ти, со-ко-лонь-ку, по-пе-ре-ду нас

да за-не-си вес-тонь-ки й ма-тьон-ци й од нас.

1. Лети, лети, соколоньку, попереду нас
Да занеси вестоньки й матьонци й од нас.
2. Ой нехай віходять із хлебом,
Да звенчалі дочечку із дедом.
3. Ой не з хлебом, не з хлебом — з калачем,
Да звенчалі дочечку з паничем.
4. Не з паничем, не з паничем — з мужиком,
Да зв'язалі рученьки рушником.
5. Не рушником, не рушником — хустина була,
А вже тую хустину матьонка дала.

Голосіння за онуком

♩ ≈ 160

Ох І - ва - ноч - ку, си - ноч - ку наш!

А ти ж од - 'єж - джав жи - вий - здо - ро - вий,

а те - пер при - вез - лі те - бе не - жи - во - го,

у ха - ту внес - лі, а ми бе - жи - мо да го - ло - си - мо -

ду - ма - є - мо, що ти ще жи - вий.

Ох, а те - бе в жене - жи - во - го внес - лі, мой си - ноч - ку, мой ба - тєчк[у].

Ой тво - є де - точ - ки, тво - я жон - ка плачут, роз - би - ва - ют - ца,

а ти ні - чо - го не чу - єш і не ба - чиш.

Мо - я ди - ти - ноч - ка зо - ло - те - сень - ка!

ох, а я - ке ж ти нам зро - бив лі - то, я - кий Ве - лік - день.

А ми не ба - чи - лі ні Ве - лі - код - ня, ні - чо - го.

Ох Іваночку, синочку наш!
А ти ж од'їжджав живий-здоровий,
А тепер привезлі тебе неживого,
У хату внеслі, а ми бежимо да голосимо —
Думаємо, що ти ще живий.
Ох, а тебе вже неживого внеслі,
 мой синочку, мой батечк[у].
Ой твоє диточки, твоя жонка плачут, розбиваютьца,
А ти нічого не чуєш і не бачиш.
Моя дитиночка золотесенька!
Ох, а яке ж ти нам зробив літо, який Великдень.
А ми не бачілі ні Великодня, нічого.

*Записала Р.В.Цапун у с.Борове Рокитнівського р-ну
від Довгаль М.П., 1920 р.н. Транскрипція Р.Цапун*

*Довгаль М.П., 1920 р.н., с.Борове Рокитнівського району.
Фото Раїси Цапун (з власного архіву).*

Породила міне мати

(звичайна)

♩ = 96

1. По-ро - ди - ла мі - не ма - ти
у сьва - ту - ю су - бо - ту,
да - ла ж мі - не гор - ку до - лю
да й на мо - ю су - хо - ту.

1. Породила міне мати у сьвату ю суботу,
Дала ж міне горку долю да й на мою сухоту.
2. Породила міне мати у сьвату ю неділью,
Дала ж міне горку долю, де ж я єї подьїну?
3. — Десь ти міне, моя мати, да в купелі не купала,
Що ж ти міне, моя мати, щасте-долю не прохала.
4. — А я ж тебе, моя доню, щасте-долю прохала,
Только ж твоя ліха доля за тобою след топтала.

Записала Р.В.Цапун у с.Борове Рокитнівського р-ну
від Довгаль М.П., 1920 р.н. Транскрипція Р.Цапун